№ 24 (48) 1930 წ. 31 დეკემბერი. წელიწადი მეოთხე ფასი 15 კაპ.

ლოზუნგ

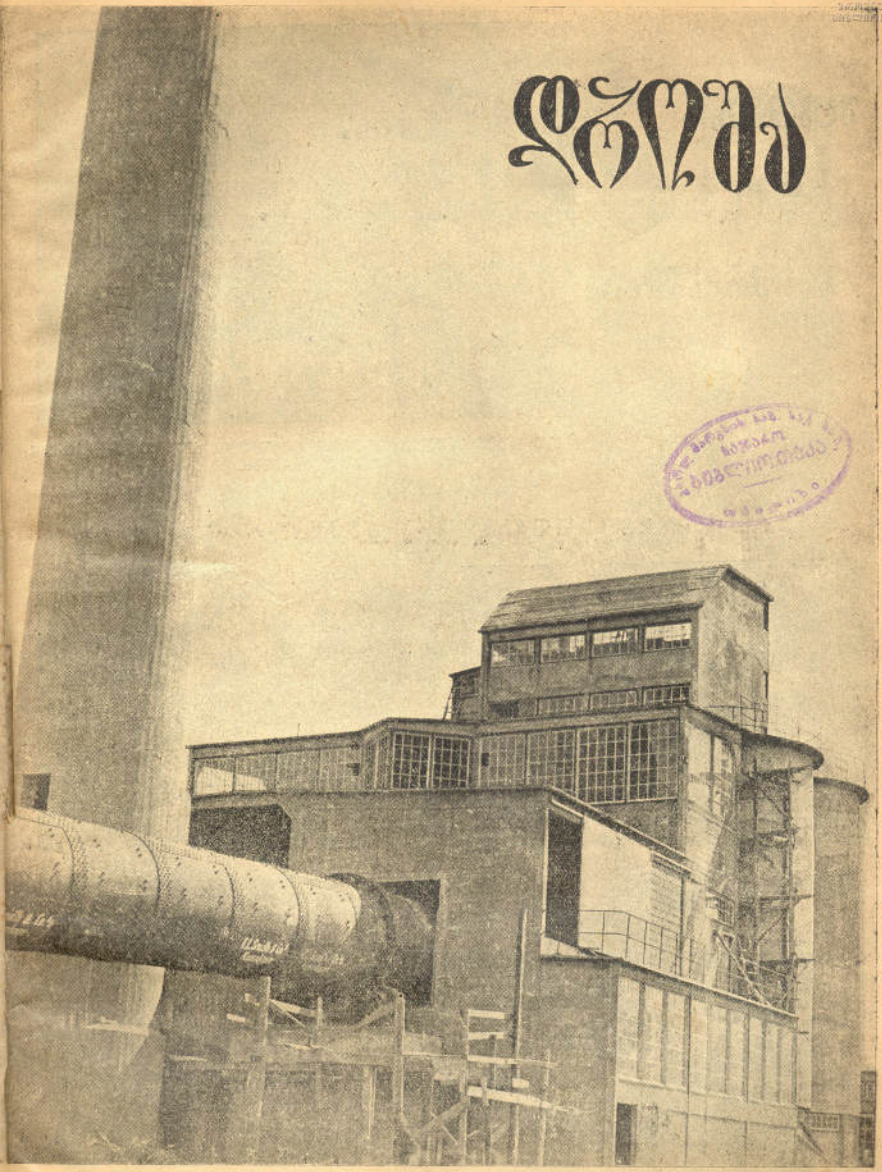

საქართველოს სსრ ეროვნული ბიბლიოთეკა

ცემენტის ახალი გიგანტი კასპში

წელიწადში აწარმოებს 720.000 კასრ ცემენტს. ყოველ დღიურად იტვირთება ეაგონების ერთი შემადგენლობა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

უცხოეთის ფოტო-ქრონიკა

თუ როგორ უმასპინძლდება მსოფლიო კაპიტალიზმი აჯანყებულ არაბებს.

„თავისუფლების“ ქვეყანაში

გერმანელების ნაციონალურ დღესასწაულის დღეს მუშებმა კომპარტიის მეთაურობით მოაწყეს საპროტესტო დემონსტრაციები. დემონსტრაციების ლოზუნგები იყო: „ეკონომია და საბუშაო“. პოლიციამ ენერგიულად მუშაობდა დემონსტრაციის გასაფანტავად. დაპატიმრეს მრავალი მუშა.

დირიჟაბლ „ჰინდენბურგ“-ს სასარგებლოდ.

გერმანელ მუშების დელეგატები, რომლებიც ეხტიმრებიან საბჭოთა კავშირს, დირეიბლ „ჰინდენბურგ“-ს ასაგებად შესწირეს თავიანთი ქორწინების ბეჭდები.

პროლეტარიებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

დროშა

რედაქც. მისამართი: რუსთაველის პრ. № 16
შესავალი ფულუკიძის ბუჩიდან

მდივანთან მოლაპარაკება: 12—2 საათამდე.
რედაქცია დაწუნებულ ფასალებს არ უბრუნებს ავტორებს.

F686

დამკვრელი მეჩიდელი ლითონის ქარხანაში ორთქლით მომუშავე გრდემ ლთან.

ენტუზიასტები

ტრიალებს ათასი მუშა-ხელი.

შებოლილ სილრეტებიდან ჭრიჭინავენ დიზელები, შრიალებენ ღვეზელები.

ჭერთან ახლოს გაბიდულია მილები-ცხეცალმეტი ზომის, ცხეცალმეტი სისქის.

ჩამოსმენილ სამმეტრიანი ღუდლუდებს ღუ ბელი. ღარიდან ოყროს რეტავთი მიმდინარეობს. გადამწყარი თუჯი და ასბამენ ყალიბში. ჩასხმისას ნაპერწკლები ლილისფრად გატაკეცულდებიან.

ტრიალებს ათასი მუშა-ხელი.

აი ისინი: სამმეტრიანის შებოლილ სილრეტებში რომ დგანან მარჯანებთან.

ტოკავენ, ღუნავენ, ქიქმენენენ მარჯანები-და ოყლად გადვარეული მოპუშავეთა დაძარღვული ხელები ან მოოდგანან ეგზარცა მოარაბანაც კი.

აი ისინი: რომლებიც მეშაობენ ფეღმოდგანეთ; მოაგორებენ ბოობლებს, მოაქვთ მარჯანების ნაწილები, მილები, სოლები, ხრახნები, ზამბარები, ღუმბენი.

— აი ისიც—გიორგინ ხეთაგური, რომელიც სუფთა მეთ შორის და ეხარია, რომ იზრდება ენტუზიასტთა რიგები. ეხარია, როგორ ეთითან მუშაობს, ეხარია, რომ ისინი — ენტუზიასტები—ბასები — ლეონიდაძეები-ანარები—ეარიან ასე ხალისიანნი, მოკინარი და ხელიანდელი დღის ბმდგინი თვალებ ჯ ზნეებელი.

— ბიჭილ! მე ისე ეფიქრობ, სამმე ის კი არის, რომ ეკოდეთ გამაკეთორებელ კეკროტალში რა ეფექტ ეკეთდებარაფერ სამრთოა ეკოდეთ, რამდენად შეგიძლია მას გადაეკარბო!

ამბობს გიორგინ ხეთაგური.

ეხარია ზეკლიანი მეშაობს ამ გიორგინ ხეთაგური. ეხარია ზეკლიანი სეზონიდან ჭარხლის ჭიყრა და ისმენს მარჯანების თავისებურ სიმფონიას.

ეხარია ზეკლიანი დამტარიალებს ის ამ საყვარელ მარჯანებს და ფეღლს, სრბენეს, ზეთავს, ალეფენეს.

ხარახნელის დაეარდნა რა არის და ის საამქროს ბოლოში რომ ყოფა ხარახნელის დაეარდნისას, ოყოსნის საამქროს თავისებურ რიტმის დარღვევას.

ეხეურება და მისი მამაკაცი, ბრწყინვალე თვალები გარშემოეხედენ ამოოგროთ ენტუზიასტებში.

მე თითონ ეარ მათთან, რომლებიც ზეთავსაც არ აკეთენენ და დაეულალად მეშაობენ ტემპისათვის, ხეთოზეღდისთვის.

მე თითონ ეხედავ მოთხოვნის გმირებს და ყველა ისინი, რომლებიც მათთან, ეიი ოყეგლენ ეარიან და მეშაობენ.

ფლიდა... ფლიდა...

რეს ფლიდა...: რის ოეკეეენ...

ყოველთვის, ყოველგან: ეიეზო ბოლოშოლილ საამქროებში თუ კორპუსებში, დაზგებთან, მარჯანებთან ოზრდება ოოყეი დამკვრეულ ენტუზიასტთა.

ბიჭო ეიეზო, თამაზამოზეზილი.

მოსთვის ისიც ეჩვეულია ეს მარჯანები, ეარხნის ზეე. ზენობებში ყოფნა, საამქროში მეშაობაეარი, ჩამოსმენელი...

მოსთვის ენტუზიასტია მარჯანების ჭრიჭინა. ბეგენი და ენტუზიასტია მეშაობა.

მაგრამ არ დაუფიდეგია ზენ ენტუზიასტთა ოეკინა ნებასყოფაზეს, გაეტეხეე ბუნს და ფეეე ეს სტრაქონები ოყოს: მოამთხრობი ენტუზიასტთა ბრძოლეების, საამქროების და კორპუსების ზეესახებ.

ზენ ჩამოსრჩენ!

ბარხილმეე ხარახანეე—ძველი მეშაი ფეეე. თავის ფანეეესთან ეი ისეე ნელა, ისეე ფინ ყოფ, ისეე მოიკვრეენით მეშაობს.

რაოდენ კაკამერეოვი—საამქროს ოსტატი ნელა ეუანლოვდება ხარახანეეს. ხეფიდეს ქეემოყლიანს ფანეეა ოეეეეი, რომ სეფაა და ეკითხეეა.

— კიდეე ან ოოსეეთა?! კიდეე ოყეეეენეეს?!

— როგორეე ხეფიდა!—ეასეეეეეს ბარხილმეე!

— საოკეარია პირდაპირ!—ზეაღლაპარაკეა რაოდენმე თავისეთეს—ბოლოს და ბოლოს სანამ ეფეფი ეაგარეედეეს ასე?!

ბარხილმეეს ზმა არ ამოეეეია.

ეაჩოეეეა.

— ხეკეეა, კრეაბეზე ეალეპარაკეეთ მასხეე—ეანაგარეოზეეა რაოდენი—და ყეეეეა ოზეო ზეესახეეზეეა. რომლეეზმეე ქარხანეა ეარეეეეეეზდე მიიყფიდეეს!

— ეარეეეეეა?!—ეკიკეეოეეა ბარხილმეე!

— დიიახ, ეარეეეეეზმეე მიიყფიდეეს და ამიტომ ოზეთ ზეესაეეეოონი ეპასეეი ოეეეი ოყოო! ხარახანეე ფიქეეეზმეი ზეეზოეეა.

კაკამერეოვეა სუფეანი თითონ ხარახანეეზე ეკადიდეეა და ნელა, დაყეეეეზნით ეეეეეა...

— ეარიადეთ ზენგან ერთი რამ ძალიან ეაკვარეეეეს?!!

ხარახანეეს სახე დაკლიმეეა მოეელოფნელი სიტყვეების ზოსმენისაგან და ნელა ზეაიბეეეეეა...

— ეეეზ?! ეე რა?!

— ისეე, რომ ან ოყეეეეი ისეე, როგორეე ეკეკეოეენეს! ზენ ძველი ეეეზმეი ხარ!

— ეეეზ?! ეე რა?! როგორ ეეეზეი ეეეეეეეეეზ?!

— ისეე, როგორეე სხეეეეეი! ისეე, როგორეე ზენი ანხანაფეეეეზ?

— კი ეაგარეეეეეეეეე

— სიცრუე რასა ჰქვია?!—აყვირდა კირონი.

— იმას, რომ ტყეილს ამბობ! ბავშვი აქ არ ყოფილა. ცოლშვილი ერთი კვირის წინ სოფლად არ გაგიგზავნე?!

ამ სიტყვებზე ის მოეკუნტა, მოიკაკვლა. ეს ვერ ბრალი.

დამფრთხალი თვალებით შეხედა კაკაბეროს, და მერე ისევ დახარა.

— სოფლად... კვირის წინ...

წაბატუტატა თავისთვის და გაჩუმდა.

კაკაბერიმ, რომ ნახა კირონი მოხუჭული იდგა, ენას არ ბრუნდა ნელა უთხრა.

— ასე არ ივარგებს! ეტლაკი წადი იმენაგე. ამაზე კი შემდეგ მოგიალაპარაკებთ!

კირონმა შერთანი თვალებით შეხედა გიორგოს ხეთაგორს, სიბრაზე ვეღარ ჩაეხვია და დაბეზღებისაკენ ნელი წავიდა.

სამჭედო მეშობს.

ზნილიანები ლდებიან.

შემოსასვლელ კარებთან ციცაგ წვიმ, მოიგარ სამინანო ნაწილიდან გამოტეხილი კედლებით გამოფენილი საორთქლე მილი.

ბაღეები: მზის ოქროსფერ სხივებში ყვავილ ფილ და ჯარმნის ბალიში ბალიშ ბაღეებში.

— ეი, ჩემი ბრიგადა—ფიფუსო გიორგოსაბა—სადის, ორ საათსაც ველარ ინერგავ!

ეიმ ალი ბირთაბა! მეორე ბრიგადისაც ბუმბარაზე ავიაყვანთ!

ეიორგოს, მოსეკრებას არ აძლევს ცოფრეტი, ფიფაფრებში, სამკეთილდეები, კუბიკები ყურადი ფანჯრიან ამოხატული, რომელიც ბაჩვენებელია პროდუქციის ზარალ და თვითფიფაფრებს შეკავრაზე.

— ჩამორჩება ჯარხანა თუ ასე გაგრძელდა!

ეს აზარი ლერნის ბელს.

ეს აზარი ინარდა, სიდედა და აწევა ბელს სელმესახლეთად.

დიდხანს გიორგონი დიაგრამებს და აწვალებს ათასი ფიქრები.

— ეთიოფიე მოხდება გარანტეება! ეთიოფიე!

ოდნავ შეორეეიან ბაგეები. ბელს ბრაზი ბოაწევდა და დიაგრამებს კარტ წაგრძელებით ჩაკაკვიდეს, მაგრამ დიაგრამები ახალ მაინც არადერს ამბობენ.

გიორგონი ადგა და ფანჯარასთან მიეკარა. ჩამოფიქრებულიყო გადაესოს, თავზე ხელს. მოპარდნდები. დაამჩერდა დიაგრამებს, ცოფრეტს და ისევ სარქელთან მივა.

ეკიოთან ღია სარქელიან მოსრანს, ეზოში გამოსული ლოკომოტივიანები და საამქროები ბოლნაბოშოლილი. ეაკეთმელები.

დიდხანს იდგა გიორგონი ჩუმად. მერე მოპარეზა ისევ და კაკაბერიოს ეთხრა.

— ეტლები განგაშს! ეტლეთელი მეზეი დაშეკრესად გამოიელეთ!

— ეტლები განგაშს! ეტლები განგაშს! ათორთალეზე ბაგეები.

ოვალეზს ბორტებს ბინები და ბეტონი.

ოვალეზი იგზნებიან. ინთიბინან.

თითონაც თითქმის ამოიტეტიან. თაკს შეტ ბუჭად გრძნობენ და დაღლილობაე სადღაც ვაჭრა.

— ჯარხანა არ ჩამორჩება! შავ დიაზე არ მოიფეხეს!

— კარეა!—დაეფსტატა კაკაბერიოვმა და ჯარსკომის წევრებმა.—ფრთა მი ელოს კოფეში ბინანშილთანაა.

სელ შეესეფთა, ნისლიანი ფიქრები გამარჯვების ალტაკეებმ შთანთქა და ბაგეებს ჩაიდეფდენენ...

— ეტლები განგაშს! ეტლები განგაშს!

ის, ყაინდ თაკეიხას აარ ოზლის!

— შაბაზ!

საამქროებმა დაამთავრეს სამუშაო დღე. შეეშალა მუშანების, გეფეები.

შეჩერდა მკეეთარების ციცი წვიმი.

საამქროებიდან, კორპუსებიდან გამოდიან ეფუნჯხალეთითიანები ცალ-ცალკე, ჯგუფ-ჯგუფად.

მოდიან ქარხნების შავ კედლებში და ოხერტლებებენ, იცინიან.

— შაბაზ!

საამქროებში დგება სიჩუმე და მექანიკური ქარხნის შებოლილ სარქელებს ანათებს ჩამავალი მზის მოფრთინარ სხივები.

— ბარალლიე...

გადასძახა საამქროს თავიდან კირონმა და ოქროს მაქანების, სარქიდან გაისმა სასმენელი ხმა.

— მოდიდარ!—და მანქანებში გამოჩნდა ხანტეფდ ბინდალი ბარაბაძე.

კირონის თვალებიდან ისევ ზიზღი ფიშეტი გამოკრთოდა.

ბარაბაძე კარმინრაგი ამას კირონის მოკმეფდებიდან. მაგრამ მიდამ სიჩუმეთ ეუპასუხებდა. ბარაბაძე რაც უფრო აკვიროდებოდა ეუკანასკნელ ამბებს, მით უფრო გრძნობდა თავს, ამ ამბებიდან გამოცალკევებულად.

—შენ სარეეფეეთი ბრიგადა ეუნდა გაკეთდეს! შენ ჩამორჩა!

ისე ეუთხრა კაკაბერიოვმა მას და ყველანაგ: ქარხანაში, მანქანასთან, დაზგასთან, გეზეტენში, ხმაურანი სადაც კარ ეუნდა იყოს—ცალკენ ამსენდეს ეს სარეეფები და რიგიც მოეკეეფინოთ სინიფოსის ქენჯანი ეეუფლეს მას. მაგრამ ეკერ კიდევ მიიხეკ სიცოცხეთ ეკერ დაეკეფინ ამ ბრძოლებს, ამ ამბრეს.

— ხიდად! მოსაკლებას არ გვაძლევენ, ისევ კრეაზეზე. ისევ თითქმისაზე ეუნდა ნარო! ჯანდაბას მაგათი თავი და მაგათი ეუე ბა!—ეკიოლაპარაკა კირონმაზე.

— კირონო? ეეს განგაშ ჩადიხარ ასე! არ ეკეეე დროკიკლინანს.

— მე ამიოეალიეეეს! კაკაბერიოვი და გიორგონ ხეთაგორი ჩემი მტრები ხარან!

— ტაკეეთია! შენ მხოლოდ ჯანმეეზე ფიქრობ და წარმოგაცა სულაც არ გაინტერესებს!

— მერე რა?!

— ეს, რომ წარმოების მტერი ჩვენი მტერია!

კირონმა ხმაც კი გაგაკი ხარაბაძეს და მაშინვითვე ჩამოშორდა.

ბარაბაძეს ერთბაშ ეფეფრეკედა კირონის ძაბავალ ზეფეს და გაიფიქრა...

— ეს მაინც თავიანს, არ ეშლილა... ენაბოთ!

შავ დაფაზე

ეკოეეს ქარხნის დიდ ეიარმაზში გაიბმაბნა. თანრეკიდან ანათებდა ჩამავალი მზის მოფრთინარ სხივები.

სხივები ან იყო ფეეეკელი. ეხოველეფოფოფელი, აობედ ეპპარიზეს, ლილიაფერ ბოლში ამოეეფშეს ძალიანეთი ბაზნიდელი.

სხივები ეკეეთოდა მაგიდაზე და მაგიდაეს ირგვლივ ოდენენ ქარხანეთს წეეერები.

კირონი შემოსულიყო კარეანთან გაჩერდა მოფეფშეული სახით და თვალს ეკერ ამოჩერეედა გიორგონ ხეთაგორს.

გიორგონი ლაპარაკობდა ქარხნეეს ფილიალეთ ეგდოთმარეოსაზე, ლაპარაკობდა ეამეკეეებზე, ეეზეკლოვეკებზე, მაგნეტალეეზე, ტყეფენეეეზე, თაქეეერეეეზე...

ბაღი სხივეი ალი ინარალი და ამბარგეარი. ბეჭეკეკე ოა დამაკეარებეილი.

კირონინ ეეედან ეეელიკ ალარეკეს ბანეკედეთ. ეკინანეკეეთ ეეელ ბეკაეეთეთ.

ეკერ ეზეერეეეთ ეკინ ადგილს ეკარეკეეს. ეოოსეენანი.

ეკეეეე ამბოეთვარე, მოეეკეეეანი, ნერეკიელი.

ეკეეეე ამბოეთ, რომ არ მოეკლოდა ეეა ეეა ეეეკარეეე თუ ოტეოდეთ ბაზზე, ეეიგეარეკ ეკინ ადგილ ეეე

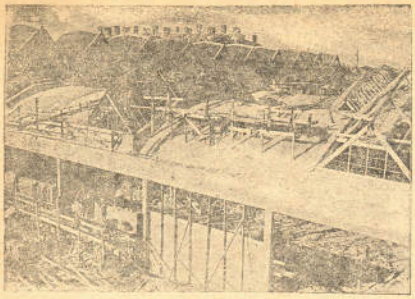

სატრაქტორო ქარხნის „წითელი პუტილოვეცი"-ს ახალი გიგანტური ცეხები

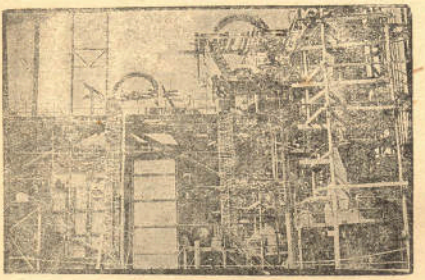

ახალი ბენზინის საწმენდი ქარხანა ბათუმში

ბათუმი — მუშათა უბნების ქუჩებში ბეტონს აგებენ

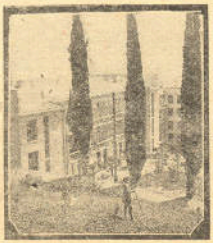

სოჩი — მთავარ სოც-დაზღვევის ახალი სანატორიუმი

საბჭოეთის მზე

აი მოვიდა დღე არჩევნების
და გვიმკალრდება როგორც ბრძანება.—
ჩვენც მეგობრებო,
მეფრთელ ჩვენებით
საბჭოთაბისთვის გავხდა მზადება
ვხედავთ ეს ფოთა ტაკი მეჩვენება;
მტერი ყოველმხრივ ბრძოლაზე მოდის...
ისევ
რიგებში ძმური სწორება
და მოკმედება გაშლილი ფრონტით.
ტერი არ არის მშვიდი ობობა,
მას სიფხიზლე აქვს ძმერი მტეის...
დღეს ყველერებს თუნდაც ბოლოს
კოლეტივეებს მოლიანი ღერა.
დღეს ქალაქშიაც სუნთქვას ალეებს
დაჭარეტული ბერეტი წერილი.—
იგიც ამორეს თითქოს ალვერეს
ბერტის ბანაში შეტანილ წელილი.
ვხედავთ ეძებენ მტრეები მეგობრებს.
მაგრ სუფეველს ზრდიან გზადა გზა;
რომ საბჭოეში გაყარენ როგორეც;
რომ საბჭოეთს ძარცვი გადასჭრა ნ.
ამა დიქტატორაც ეხლი გამოეადეტ,
ბეგრადერ ამ ჩალბისთვის, ბარკი ბომ მიგიერაფ.—
ირია საბოლოდ ყველა გადაგეარდეს,
რომ მზე კომუნიზმის ზარდეს რესპუბლიკამ.
ამა დიქტატორაც,
ბრძოლას ნუ დაგიშლით,
გახდეს სატიალოთ ყველა ეიგინდარ.—
ოვით ეს არჩევნები იყოს ირიმი,
როგორც გასრულილი ცეცხლი და ეუმბარა.
ვხედავ ეეხლოეს დღეთა გამარჯეებეს,
ზოგმა ჩვენებადან გვეკიდი ოეკ...—
ბრძოლა „ბემარტენეს" .
ბრძოლა მემარჯეენეს.
გზა ვეკაპესი და
წინ რეკონსტრუქ.ია.
გაეკეს ბრძოლაში ქალაქს სოფელი,
მაგეეს გმირობა სოფელს ქალაქმ.—
დე, არჩევნებში ყველა მშრომელი
საბჭოეთისთვის დადგეს ქადაგად.
საბჭოეთის მზე ზრომის ვმირია,
მოაქეს სითბო და ანრი ცხოველი.—
საბჭოეთის მზე ჩვენი გულია
და შინაარსი ჩვენი ცხოვრების.
და ეამ დიქტატორაც,
ბრძოლას ნუ დაგიშლით,
გახდეს სატიალოდ ყველა ეიგინდარა.
ოვით ეს არჩევნები იყოს ირიმი,
როგორც გასრულილი ცეცხლი და ეუმბარა.

ბიოლრგი კაპანაძე.

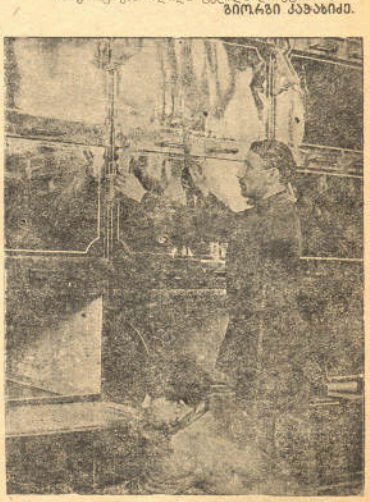

პარკის საშრობი მანქანა

საუბარი ფიქრებთან

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რომანიდან: „შეხვედრა

დაღვრემილი გამოიყურება ერაელი და სანოსოია...

ილაადი როგელს შეეტრტოლაოს...

ილაადი:

„ელდა პირად ცეცხლი ანთია და ხის ძირი იტოსესება.

ტაეტერეს წაბლის ხმელი ტოტები და ბაღში ხანტად მიაყოლებენა ტაეიანური ალაბი.

ფარიონ ნამორბე თავზეაქრდრტოლი ზის ბეგ. ლადარია (წინაა: ბეგელარ ძიგეა) და ბაგეზერ ოყნებს ბოეტაცნია.

ისმის: სიმებზე გადმოვარდნილი ჩანჩქერის ოაკრაკა.

წყალი ტონტრიშინი გადარბის ელდიდან ელდიდამდე და თითქო ვინმეს ესაბაბერსო, ოადიაკას ფუდეფენს, ხმაპალიოი ბაგრამ გიერაკეეეი ხაოოორობთ,

ბეგი ოკნებაში ვადაკოგოდეა...

ჭარაბად მოხეკეელ ზმის სინათლეზე ცეცხლი მკოოალად გამოიყურება და ეკეკეზე ყამოსრეფილი ლადარია ალმაცერად გადახედავს ხანდახან ცეცხლზე მოეიაკებული ჭალეი სინმინდის ტაროზს.

— ჩემია წალიწადი გასულა რაკ ბეგი და ნინი ამა ძიკი ტყეს შეეხიანა. ერთი წელიწა დია ძმებს ეშინიოდა ღამე არ გაეთენეა, ტანგანადილ, ლოგიხუნ, არ სმინენია, ეელეზე ია-ოიალი ალ შეეთენსნია.

— ია ხანია მოხეკეი დედაკ არ ენახავს ძმეს და სიტყვა ეკ ამის სალეკამეზილად, თბილი სიტყვაკ ეკ „ბიეეწედეთია...

„ალაეეი გაჩოდხეკეზე მოახერხა ბეგიმ ღაალი სოფელში ჩასარეოლიყო, ნახა მოხეკი დედა, სმარაკეი ბერიშეში დაეტოვა, ოქეკია და ნეოეკნი ბეგი გაეეკო, ალარაა... ძმა ფემდეკ ეკაკე ტქვნი თეე გაეიდა და ალარეკ დაბალრაა, ალარეკ ნეგეკეზა, არეკ სიტეეეეიოო ეკობეი და ამბის მიკოთხეკ...

ბიეჩოიან დღეეკნი, ოდეკეი, ეელეკნე ფა...

ძმეკი ისეკე ტყის ხიზნანია, მოის სტეემარი, ეოოდელოაკ ფდეკ-ღამეთ შეეტეკლია და ღამე კიდეკ ფდეკ...

ზაფდეკნში. ეერადიაკ ეკოგას ოფარეკნს, ოაეკ ბეგი ლადარია... მთაზი ინალეკნა ბაგრამ...

ზამთარში?

ზამთარში, როკეკ ეკოგი ბარში ბაირეკეკნა და საეშეკეეზეო კარეკნში რომ ბეეკეკნი დაინაფეკეკნეს ბაშინ... ამაზე სად ეძინოს ბინა გაკეოოფილებაზე?!

ზის ბეგი ლადარია ცეცხლის პირას და ლადარში ჩაფიანცხებულ ჭყინტი სინმინდის ტაროებს ფეთალოეკეკეზს, თანაკე სამოკმეფო ბეგეთა თავალეკეოეზეს.

— ჩემია სინმინდაკე მოიტეკეელებენ და შეიდეგ? შემდეგ ჭყინტი სინმინდეკე გაგეინაბეფდეა...

ოეკეე ამბლობაკ ძიკის ნაბადი გაეფეენია და ჯეიოეზე თავიდაფეულ თოფეთი ხელში ჩასძიგნია...

ჩასძიგნია ბაგრამ მოეცეკნრობა. ობლაკ ტტეოა კეოოდელაკეთ ძალზე დაჩეეფელ...

— ტკაცე, პ-ხ-ფეფე!—ეცეკ ატკაცეფდა ბეეზეკეა სინმინდის ბარეკეალი და...

— რა ამბავია? რა მოხ...—ხელის ფაფეოერთ წაბოკეარეა ძიკი ზეეზე და თოფი მოაბარეკეა— თავდაცმა მეგრნა— ეკოდეფდენა თავიანთკეს ძაკეთ, ოოკეა გეზს მოვიდა და ლადარში ჩაეეკეხეკეულ სინმინდის ტაროკეს გადა ალეა.

— ორადერია... დაიძინეკ!—ეფდეკნოდ გაეკაეეარა ბეგი ეფკეოოს ბმას და ძიკისაკე გეეერდ მოიბაკეკეკეა, სასთეფალი ზეკისკენა და ოიეე დაიძინა...

— „თავდასმა"— ბეზარდ გაიღიმა ლადარიან და ბრაზით მეეეეზლეს ბეეტეკეფეთ. ალელეკეკ ცხოვრება და თავდასმებეზე ფიქრია... ნუ თუ ისეთ ბეედაბეზეკ დღეზე ეარ გაჩერნილი, რომ ბეედამ ეკალეზანა და კეკრდეკეკლაკეთ ჯელეფნიანლობაში ეზდა ამოიხდეს სეტკა?! ნუ თუ ერთხელ მაინც არ გადაღიმებს ჩემი ბედის ეარსკეკლავი (ოოეკეა... რის ბედი, რომელი ეარსკეკლავი, ბედი აკ რა შეიშლა?!) ეი პრიმოოკეალი თოხით ჩეეს ამეკამად გაპარტყბეტენ ეზოო-მიდამოს ეეერ მიეეეედეკ და ეეერ ეეპატრონეკ?.. ეკ! ერთი ეკ ნაში მეეზოოთან მაინც მოკეკნეკეა და, სალოამოს, ეედოოდეკთ ჩეეს ფაკეკანაში დამაძინა ისე, როგორც ამ ერთი წელის წინად... ეაშინ...

ბაგრამ ალარ ეკოონია... ალარ ეკეკეკეა.— ბეგიკ სასოეარკეკეთთან ამოოიარა და ეძინა-ეკეკ ძიკის გადაეეედეა.—საბრალო ძიკის!—ბეგი ოეეე ფიეეეე

ქმაუფლა გამოუცდელი ბეგლარაგა... თითქმა ყელი ამეკანკალდა... ბერდანას სასტვენი ჯადასავით და ის იყო თოფში მეორე ვაზნა ამოშმარავი, რომ გონს მოსულმა მირზახანმა ვაფეკინა ტაკი ამუზარიდან.

ძაკი შიშისაგან ს

„უ გ უ ბ ზ ი ა რ ა“

უდაოა, რომ საბჭოთა კინემატოგრაფიის განვითარების ტემპი, გეზი, ბუნებრივად უფრო უყარ რჩება ისტორიაში ჯერ არნახულ სოციალისტური მშენებლობის საოთხო ტემპებს; საზოგადოებრივი განვითარებისა და მასების ყოველდღიური საქმიანობის დონე, ბრძოლა ჩამორჩენილობისა და დახშულ ზნეჩვეულებათა წინააღმდეგ, რომ წარ უსწრებს საბჭოთა კინემატოგრაფიის მიერ გამომუშავებულ ლონისძიებებს კულტურულ რევოლიუციის ფრონტზე ბრძოლისაგან, და რომ საბჭოთა კოსმეტოგრაფიაში ჯერ კიდევ არ არის, არამც თუ გამეფებული, ოდნავ გამაგრებულიც „ორე ხარისხოვან კინო - ფილმებისა“. ამ საკმაო დიდი რაოდენობის კინოფილმებიდან, რამდენიმე სურათი თუ შერჩა ეკრანს, როგორც დამაკმაყოფილებელი, ან ერთეული შემთხვევებში, საკმაოდ დამაკმაყოფილებელი, დანარჩენები ან ჩჩარა ახსნებიან საერთოდ ეკრანიდან ან კიდევ სულ ვერ ნახულობენ საპროექციო ქირატამლს...

ამბ. **დავ. რონდელის** პირველი გამოცდილა განირჩევა სხვა ახალგაზრდა ოუ „დამსახურებულ“ რეჟისორების საქმიანობისაგან...მისი პირველი კინოფილმი „უგუბზიარა“, რომელშიც, შეიძლება გადაჭრით ითქვას, პირველად არის ცდა სურათის დიალექტიკური - მარქსისტული მეთოდით დამუშავებისა. სრული გამარჯვებით დასრულდა და მოკლენებს და ფაქტებს მიზეზობრივი კანონშეზომილობის ხერხით ურთიერთ გადაჯაჭვამ გაანალდა სურათი მთლიანად ისეთ მკლე მასალაზე, როგორც არის ექიმბაშობა სოფლად. (ამ შემთხვევაში აფსანეთში).

სურათი იწყება აფხაზეთის ფონზე...

ექიმბაში ჯოტო ყოველ ღონეს ხმარობს ტყავი გაიაროს მშრომელ გლეხობის; ის წინააღმდეგია სოფელში საკომკავშირის აშენების, მაგრამ, როცა კომკავშირის ინიციატივით გადაწყდება აშენდეს საავადმყოფო, რისთვისაც მოწყობილ იქნა დიღი სოფელში, ჯოტო დარწმუნებულია, რომ თავის ოლოათი 1-ლ ჯილდოს ძიღება დოდზე, გამოდის შეჯიბრზე. მაგრამ პირველობას აიღებს კომკავშირელი, მეორე ჯილდოს კი ექიმბაში ჯოტო. კომკავშირელი სწარავს ჯილდოს საავადმყოფოს ასაგებ ფონდში, ჯოტოც იძულებულია შესწიროს თავის ჯილდო საავადმყოფოს... შენდება საავადმყოფო, მაგრამ ჯოტო დისკრედიტაციის მიზნით მოჰ.ეკლიან ავადმყოფებს გზავნის საა-

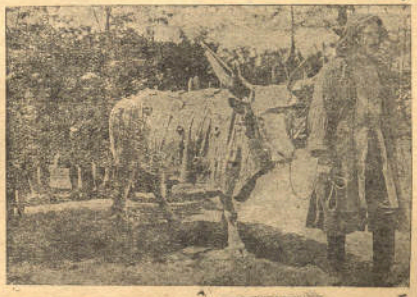

სხვადასხვა მომენტები „უგუბზიარა“-დან

ქალაქყოფაში, როცა ხედავს, რომ მისი ექიმბაშობა ვერაფერს გახდება მომაკვდავთან...

ხალხი უკმაყოფილია იქიმის და საერთოდ მედიცინის, მაგრამ ერთ დღეს, ქალაქობაზე, ძველი აფხაზეთი ჩვეულების სამგლოვიარო რიტუალის დროს გაჩენებული ცხენიანმა ჩამოვარდება და საკუთარ ხანჯალს წამოეგება ჯოტს ერთად - ერთი ფილი...

ჯოტო ცდილობს შვილის მკურნალობას, მაგრამ დაკანგული ხელსაწყოთი ვერ ბედავს ოპერაციის გაკეთებას... ვერც სისხლს უწყვეტს დაჭრილ შვილს... ჯოტო შეკითხავს მაგრამ შვილს საავადმყოფოში წაყვანას მაინც არ თანხმდება. საქმეში ჩაერევა ჯოტს მეუღლე, დაჭრილს წაიყვანენ საავადმყოფოში და მოსწრებულ ოპერაციის შემდეგ დაჭრილი გადარჩება...

ჯოტო თვითონ მიდის ექიმბაშობის უყურადღებოს შეგებებამდეც და არ არის ტრაფერეტულად მოკვეთილი ამბავი, აქ არ არის შაბლონური კინემატოგრაფიული ტრიუკები, აქ როგორც ზეადი ვთქვათ მოვლენთა მიზეზობრივი გადაჯაჭვილი, ნიეთების და საგნების, მოძრაობაში და დინამიურობაში ჩვენებით დამაჯერებლად არის მიკვეთილი ექიმბაშობის საჩინელი გარემანადგურებელი მხარეები ერთ-ერ მხრივ და ამავე დროს დამაჯერებელი ფაქტები და მოვლენათა დიალექტიური ასახვით გაშიშვლებულია ექიმბაშობა, და თვითონ ექიმბაშიც ეი მიდის იმ დასკვნამდი, რომ ის სამუშაოებიოდ მაუნე ელემენტია, როგორც ექიმბაში...

ხალხიც რწმუნდება მედიცინისა და ექიმების უპირატესობაში...

„უგუბზიარა" მხატვრულადაც ‘ათ-ალ-ალ სიმაღლეზე დგას. კარგა დოღის სცენები, აგრეთვე კადრები მეხუთე-მეექვსე ნაწილიდან, სადაც ‘ოდეო და ქალღანი დაპირდაპირებული და სხვა ეპიზოდები.

სამწუხაროა, რომ სურათში ნაკლებად ‘ოს გამოყენებული აფხაზეთის მდიდარი ეთნოგრაფიული მასალა... ‘ეშვიათი ბუნება და ‘ეკეზ‘ნეები, რასაც ზომიერად ‘ეურეული სურათს მეტ ხალისს ‘ა‘ატ‘ერეს შემატებდა. მიუხედავად ამისა სურათი შეუნელებელი ინტერესით მიდის საყურებლის თვალწინ და სრულ დამაჯერებლობით ითვისებს სურათის ‘ოგორ‘ ‘ალეკ ეპიზოდებს, ისე სურათს მთლიანად. „უგუბზიარა" დროულია სოფლის ეკონომისათვის, ის სათანადოთ მიიზიდავს ფართო გლეხურ მასებს განსაკუთრებით აფხაზეთის, აჭარისტანის, სვანეთის და სხ. კუთხეების მცხოვრებლებს, სადაც ჯერ კიდევ საკმაოდ ძლიერი არიან ექიმბაშები.

მენგო.

სხვადასხვა მომენტები „უგუბზიარა"-დან

ჩვენ მტრებს

ტნით მორჩილით,
კარგად მოწესილი
ბმზორიდან ‘ალეს
ასე ფუბადი ხეტეტი თვალებს:
—„ეშინდელ" დროსა, „ბას ‘ეშა ‘ინა",
ვინ ან ცხოვრობდა კარგად მაშინა;
დღეს?.. ბედნიერი ვიღა ჩვენში?
ჩვეულებრივი ყველა ამ ‘ალ-ხნელ ‘ალეშო!..."
ამ ‘ეი ‘ეტეკსმა ‘ოიხსნა პირი,
ამაძალა ‘ტა, ‘ეშეა ‘ალეარი
და ‘ინეო სრულად
თავაშვებულად
საბპოთ "ეფლების ‘ალმაღეა-ბენება
და ‘ეარსულია ‘ეკბა-ადიდება,
ის ‘ეარსულია,
ავად თქმულია,
‘ოიდესაც ‘ეშეა ‘ალხი ‘ეგინაედა
და ‘ატარებს ‘ი ‘ტანალ სინინდა.

—:—

ეკელაკი სოფელ ერთ დიდ კრებაზე
(ტტეობ, ‘ეერ იყო კარგა ‘ეეეებაზე)
‘ალეა ‘ეაკეიეს,
‘ეეეა ‘ეჩიეს:
—„ბედადეთ, ‘ა ‘ეეაეეეს ‘ბოლ‘ეეეაკეებმა,
ამ ‘ეარალებმა, ‘ალეაბაკებმა?
არ ‘ეიიარანნეეს ‘ალრონ-‘ალბადი,
‘ეეეზე ‘ალეკეიდეს ‘ეეედა-‘ალბადი"...
‘ეიდეე ‘ბეეს ‘ალეკეარ ‘ბეეკეარ ‘ბოსეაკეა ‘ბალ
და ‘ბალარ ‘ალტეეეეს ‘ალა ‘ბ‘ალეეეედა.
და ‘ეს ‘ეეეკეა,
‘ეეეალ ‘ალეკეა,
‘ეეეალ‘ ‘ალ ‘ალ ‘ეარ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ალ‘ ‘ال‘ ‘ال‘ ‘ال

ელექტროფიკაციის
გეგმის 10 წელი

10 წლის წინად, საბჭოთა მე-VIII ყრილობაზე, ლენინმა სთქვა: კომუნიზმი არის საბჭოთა ხელისუფლება პლიუს მთელი ჩვენი ქვეყნის ელექტროფიკაცია. ის ფრაზა წარმოთქმულ იქნა სახელმწიფო კომისიის მოხსენებასთან დაკავშირებით ელექტროფიკაციაზე მუშაობის შედეგების გამო. გეგმა შედგენილი იყო 15 წლის მანძილისთვის. ელექტროფიკაციის ძალა უდა აყვანილიყო 1.750.000 კილოვატზე. ეს გეგმა გამარჯვებით იქნა მიღწეული. 1931 წლის 1 იანვრისათვის გვექნება 1.300.000 კილოვატი, ხოლო ხუთწლედის მესამე წელში ელექტროსადგურების მიხედვით გვექნება კიდევ მილიონი კილოვატი. ამ რიგად 1932 წ. 1 იანვრისთვის მთელი გეგმა გადაჭარბებით შესრულებული იქნება.

ელექტროფიკაციის გეგმას ეწინააღმდეგებოდნენ კლასიური მტრები და განსაკუთრებით „სამრეწველო პარტია", რომლის წევრები ცდილობდნენ ჩაეშალათ ელექტროფიკაციის განხორციელება საბჭოთა კავშირში. მაგრამ ობიექტიურად ხელის შემწყობი იყვნენ მემარჯვენე და „მემარცხენე" ოპორტუნისტები.

მაგრამ საბჭოთა ქვეყანამ გარდაატანა ყოველი დაბრკოლება, პარტია დაადგა ლენინის და მის-ეროგულ მოწაფის სტალინის გზას; ანხორციელებდა სოციალისტურ მშენებლობის გენერალურ ხაზს და მით აღწევდა სოციალიზმის უდიდეს დამარჯვებებსა.

ამიერ-კავკასიაში და კერძოდ საქართველოში გვაქვს უდიდესი მიხწევები ელექტროფიკაციის მშენებლობის საქმეში.

ზაჰესი, რაიონული სადგურები, ბაქოს უდიდეს ჰიდროელექტრალი, ახლო მომავალში რიონჰესი, აჭარჰესი, ძორაჰესი, კანკორჰესი, თაფარავანი, კარასახკალა და სხვ. აი, ის გრანდიოზული სურათი ელექტრომშენებლობისა ამიერ-კავკასიაში.

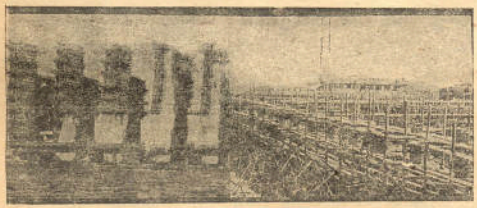

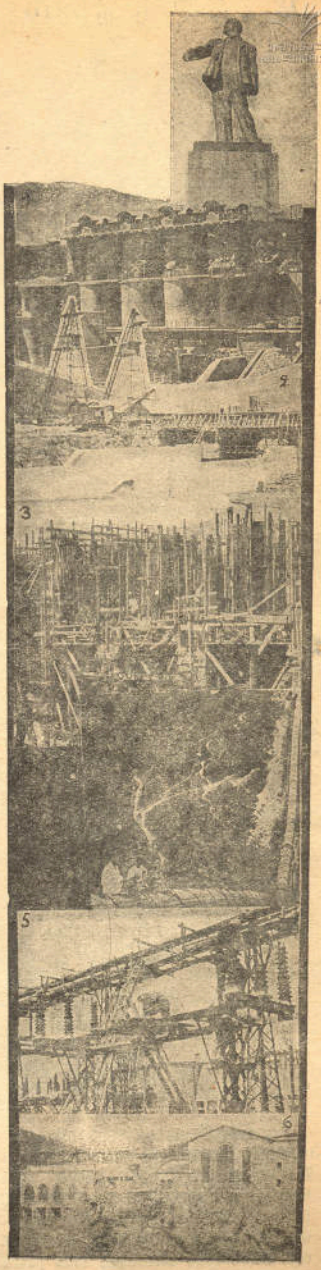

ელექტროფიკაციის 10 წელი

სურათზე — 1) ზაჰესი; 2) რიონჰესი; 3) ძორაჰესი; 4) ზურნაბადზესი; 5) კაშპის ელექტრო სადგური; 6) ლენინის სახელობის ჰიდრო-სადგურის სამანქანო შენობები; დაბლა გვერდით — დნეპროსტროის მშენებლობა.

1905 წლის რევოლიუციის XXV წლის იუბილე

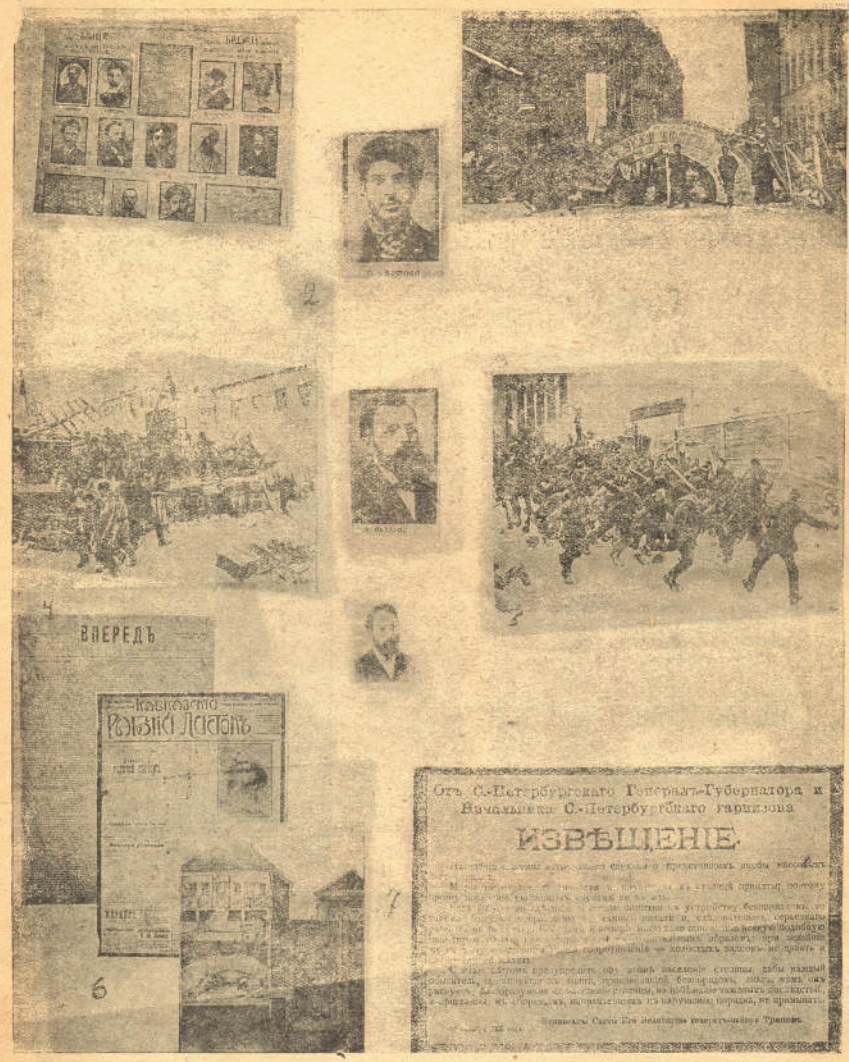

1) 1905 წლის არალეგალური გაზეთი „ბრძოლა“ რუსეთის სოც.-დემ. მუშათა პარტიის ორგანო, რომელიც გამოდიოდა თბილისში. 2) ამხ. სტალინი, ცხაკაია და მახარაძე 1905 წელში; 3) 1905 წ. ბარიკადები ბრონის ჭურაზე მოსკოვში; 4) 1905 წლის ბარიკადები რუსეთში; 5) ყაზახების თავდასხმა მუშებზე;6) რუსეთის სოც.-დემოკ. მუშათა პარტიის ორგანო, რომელიც გამოდიოდა ჟენევაში 1905 წ.' ბოლშევიკების პირველი ლეგალური გაზეთი 1905 წელს თბილისში; არალეგალური სტამბა 1905 წელს ავლაბარში; 7) გენერალ-მაიორის ტრეპოვის ბრძანება 1905 წელს.

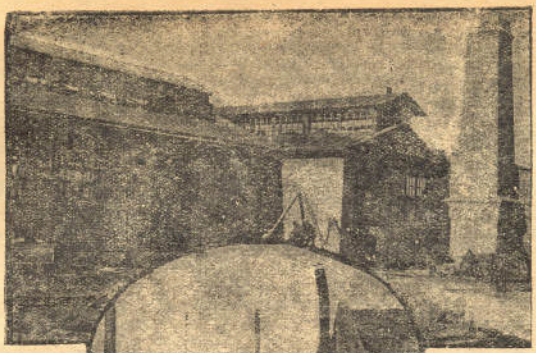

თბილისის მექანიკური ქარხანაში შენდება ახალი საადნოები ცეხი

ნოემბერ-დეკემბერი თბილისში 1905 წელს

გაფიცვებისა და დემონსტრაციების თვეთ ეხდა ჩაითვალოს 1905 წლის ოქტომბერი, ოლთმბერ ოქტომბერს ჩაენის გზის სახელოსნოებში დაწყებული გაფიცება, მალე მთელ ტფილისს მოედო და 15 ოქტომბერს საყოველთაო გაფიცვა გადერეულლა ყველა ფაბრიკა-ქარხნებზე, ყველა სამრეწველო და საკვანო დაწესებულებებზე, ნოემბერში ტფილისში მოხდა სომეხ-თათართა ეროვნული ელეტა და დეკემბერი კი მუშების დახვრეტით დამთავრდა.

18 ოქტომბერს ტფილისში მოვიდა ცნობა 17 ოქტომბრის მანიფესტის შესახებ. ეუბნობა მიტინგები—ციდეტებში, ნაძალადევში, ბაგრამ არ ეძინათ თვითმმყრობელობის დამჭაბუნს და ან 22 ოქტომბერს ისინი ტფილისს ქუჩებზე სისხლით ფლობენ.

ამ დღეს პატრიოტების ჯგუფი მანიფესტაციით, სტრათებით, ეროვნული სიმღერებით გაემართენ მეფის ნაცვლის სასახლისაკენ. მსვლელობის დროს მანიფესტანტებთან ერთად მიმავალი ჯარის კაცები ესროდნენ სროლიდან ოდანაშიფლო ხალხს, რის შედეგად აღმოსჩენდა 38 მოკალული და ასოოდე დაჭრილი. 22 ოქტომბერს მომზადარი სასახლესლერა თვით მთავრობის მიერ იყო მოწყობილი, მთავრობა ამით მაინც არ დაკმაყოფილდა და ნოემბერში მან მოაწყო სომეხ-თათართა ერო�erიერი ელეტა. ამ ელეტამ რიმელიც ბაკოდან დაიწყო, ტფილისამდეაც მოაღწია. ოქტომბრის დემონსტრაციების შემდეგ, 20 ნოემბრამდე ტფილისში არაფერი შესანიშნავი არ მოხდარა.

21 ნოემბერს—მთავრობის ოფიციალური ცნობით სომეხ-თათართა ელეტა დაიწყო შემდეგ ჰარობებში. სალამის 5 საათზე სომეხის ბაზარზე გაიარა ერთმა თათარმა. სომეხებს ეგონეთ, რომელმაც შეაშინა, რომ თათარს რეოლვერი ჰქონდა. შეიცადა გაეჭრიკა იგი და იარაღი წაერთმია. ამის გამო ქეიჩაზე ხალხი შეგროვდა, როცა ეს შეამჩნია იქ მდგომმა პოლიციელმა, თომა ლეკოვსკიმ, მას უნდოდა ბრბოს დაშლა, ხალხს დაეყენა: ხელი არ ახლოთ მას, თორემ მოელენ თათრები და ყველას დაგხოცავენ... პოლიციელის გამაჩხუბებამ ხალხი ძალზე გააბრაზა და რამდენჯერმე ესროლეს ამს რეოლვერი, რის გამო იგი მაუბუტებდ დაიარა, ამას შემდეგ სომხის ბაზარზე ხალხი თითქო დაშშეიდდა, მაგრამ გოლოვინის პროსპექტზე და ერევნის მოედანზე ამ ამბავმა ფიდი ანაკვა გამოიწვია და ხალხმა ეკრინალები გაკვლევა იწყო. იმავე დროს მეექვსე სასოლიერო უბანში (თათრების უბანია) ძიცეფიანელ თათრის მუშები და უამბეს რომ სომხებმა თათარი მოაკლესო. ეს ამბავი ხელთ მოედო თათრებს და რამდენიმე ყუთის გასვალლაბაში ეიარონ ეროვნულის ქუჩა, მიიდგანა და ამბოს ქუჩის შუა, ხალხთან გაიგესო..." ასე დაიწყო შეტაკებები ტფილისში, რომელიც ნოემბრის, გასულ ადგე გაგრძელდა.

დამშაკაცს ტფილისში ჰყავდათ თავისი სამეფრო შეიარაღებული ძალები, რომელიც ბრად იყო ასეთ შეტაკებების დროს ეფოქმედა. თათრებს თუმცა ორგანიზაციულად მოწყობილი რაზმები არ ჰყავდათ, მაგრამ მაძლოსენ თათრების სოფლებიდან მათ ბრალეული შეიარაღებული ძალა შემატებოდათ, ამ შეტაკებისათვის ნიადაგი ეკვე მზათ იყო და ტფილისში დიდი სისხლისღერა ეობდებოდა, რომ ტფილისის პროლეტარიატს თავისი ჩარეცეთი თავიდან არ აეცილებინა იგი.

სამეფ ინაში, რომ სომხის მასა დაშშაკაცლანი ძლიერი გვიელნენ. ამ თვეში, თათრების მასა შეუფეხებელი და ესაზეფრო სარწმენელობიე ფანატიზმის გვიელნენ განიკადდა და რომ ტფილისის სოც. დემოკრატიული ორგანიზაცია, როგორც მეშვეიეტები, ისე პოლშეეიკები სამეფრო არ ჩარეულიყვენ სისხლიანი შეტაკება დიდი იქნებოდა, სოც.-დემოკრატიული ორგანიზაციებმა ყოველი ზომა იხმარეს, რომ ეს ძმათა შეტაკება თავიდან აცილებულ ყოფილიყო. ამიტომ ეწყობოდა მიტინგები. მიტინგებიდან საკადაზეი ეროვნების ხალხი მიეიოდა ამ ადგილებისაკენ, სადაც შეტაკებებს ჰქონდა ადგილი, რაც თავის გაფლენას სტოვებდა. ამავე დროს მოედი ღამის გასვალლაბაში ქეჩრებში დაფიფიდენ სოც.-დემოკრატიულ პარტიის შეპრძოლი ორგანიზაციის პატრულები —მეშა სოც.-დემოკრატები სამ-სამი თითო ეროვნულიდან.

სამწუხაროდ მეშვეს არ ეიმარნდათ საკმაო იარაღი და ეს ამნელებდა სომეხ-თათართა ელეტის შეჩერებას. სწორედ ასეთ დროს ეფორმეოდ-დამშეიდ განკარგულებით მეშვეს გადაეცა 500 ბერდანის თოფი შეტაკების ჩასაბრობათ. რა მიზანი ჰქონდა მთავრობას, როცა მეშვეს იარაღს აძლეედა, ჭნელი გამოსარკვეელი, ხოლო წინადადებაზე უარის თქმა ყოველდ უაზრობა იქნე ეოდა. მეშვემა ბიიღეს ეიარაღი და შეტაკება კიდეე ჩაჭრეს.

ფორთალია, ეუმეშმა თავისი ჩარეეთ სისხლისღერა ორ ძმათა შორის თავიდან აიცილეს და ეს სამარცხვინო მოვლენა დაახშვეს, მაგრამ ამას მოჰყვა რეოლიუციონერეა მოძალობას მესეტეტა, რომ ეს ასეთ და მთავრობაც კარგად გოძნობდა ამას, ეს ნათლად ჩანს ეერ ეაიდემლო ბოხსენეეე

ოროკი თათრებსა და სომხებს შორის შეტაკება ჩაცხრა, წამოიჭრა საკითხი იარაღის დაბრუნების შესახებ. ამას დაეთანხმნენ მოიოხოდეგა „პატრიოტების“ პარტია. მეშვიდი უთოდე იყენენ, მაგრამ ბოლოს იძულებელი იყვნენ ნაწილობრივ გადაეცათ უფიარღისი თოფები. თოფებს უკან დაბრუნება მოხდა მეწმენეველების გათვალეთი, მეოფეები და შემარიგებელი ტაქტიკის მეთაბეთი, რომლებიც რეკოლუციის გამარტიეებისთვის საჭიროდ არა სოფლიდან შეიარაღებას.

ნოემბერში სოფეს-თათართა შეტაკებას დამთავრების შემდეგ, ისეთი მდგომარეობა შეიქმნა, თითქო რეკოლუციის ირგვლივ ოალიე შავი ღრუბელი ჩამოეკიბოდეს, ეიიოთო რეკოლუციია კვლავ გამსაცდელში ვარ ფიბოდეს. რუსეთში კი რეკოლუციონერი ტალღები ზეიოოდეს. 7 დეკემბერს მოსკოვში საყოველთაო გაფიცვა გაძლიერადდა. 12 დეკემბერს დაიწყო საყოველთაო გაფიცვა ამიერ-კავკასიის რკინის ზეგზეზე. ძოელი რკინის გზა გაფიცულებმა დიაკეეს.

რეკოლიუციონერი ტალღები კვლავ აზეიოოდა. გაფიცვას ხელმძღვანელობდა ელეტროელეური ბიუროო. 14 დეკემბერს ტფილისს ასოციაციებმა თავიანთ კრებაზე გადაწყვეტეს ამ გაფიცვის დროს არ გამოვიდეს ბრძ ეროი გაზეთი ბარდა „ცხეიეა“ დ „ერპნორ ლინტოკისა“.

14 დეკემბერიდან გაფიცვის ბიუროს დადგენილებით, ტფილისში გაფიცვა გიერსელდა ყველა სავაჭროებე და დუქანებ-ბაღებეზე, ითათ ბარდა, სადაც იყოდეა ბუფეი, ხოოკა და ნავთი. დეკემბრის საყოველთაო გაფიცვა ცხადად ეშინოდა პოლიტიკური ხასიათისა იყო. გაფიცვის მოთხოვილებანი შემდეგი იყო:

1) თავისუფლების გარსახტია და ამ მიზნით რეკოლიციისთვის იარაღის აყრა, ა) ბელ რუსეთში კაზაკთა ჯარების დაშლა და მიაა სამხედროში გასტუმრება, ბ) ყველი ადმინსტრაციის წარმომადგენელთა სამსახურიდან გადადგენება, გ) სალდათობის პოლიციურ ელდებელებათაგან განთავისუფლება. 2) ხალხს შეიარაღება, 3) სამხედრო და სალაკო წესების მოხსნა რუსეთში, 4) სრული პოლიტიკური ამნისტია, სტეთა შორის, უკანასკნელ დროს დატესალებულთათვეის, 5) სალდათობისათვის ორი წლის სამსახური, 6) საყოველთაო, თანასწორი, პირდაპირი და საიდუმლო საარჩევნო უფლება, 7) დამფუძნებელი კრების მოწვევა.

ასეთი იყო დეკემბრის გაფიცვის მოთხოვნა.

თხუთმეტ დეკემბერს ტფილისში გამოცხადდა სამხედრო წესები.

ბოლშევიკები კარგად გრძნობდნენ მოშენტის მნიშვნელობას და ამიტომ მოუწოდებდნენ მუშებს და აქობეზენ,—რომ ქუჩაზე შეტაკების მომენტი ახლოდება. ფიმწეაეეებელი კრიზისი ქალაქებში, გაძლიერებული სამხედროა სოფელში, აკაკუნებენ ფლოტში, აკაკუნებენ ჯარში—ყოველივე ეს აეცილებდა ხდის სწორედ ასეთ შეტაკებას.

ემზადეთ ამბისაგებო, კოლტრ-რეკოლიუციის ძალები ირაზმენიან სახალხო თავისუფლების ჯალათების ირუკლეგ,—თქვენ ეიიოოზეთ სოციალ-დემოკრატიის ანე თქვენი მოწრიალე ამბიდგების ირეკლეგ!. ასეთი თქმა გასაგები იყო მუშებისათვის და ის კარგეე ახდენდა დიდ გავლენას მათზე. მოსმლოვებელმა კოლტრ-რეკოლიუციამ მალე ბოლშეეიკური გაზეთები დაკეტა.

სამხედრო წესების გამოცხადება ნიშნავდა ოკტობრის თავისუფლების მოსპობას და ავაზაკების თავისუფლების გამყეფებს. 15 ოკტობრიდან მთავრობამ თავი მიიანება რეკოლიუციონერ ორგანიზაციების წინააღმდეგ ზომების მიღებლობას, ამ დღიდან მან თავი მიიანება ყოვლისმლელ. 15 დეკემბერს ეანდარმერია თავს დაესხენ გაფიცვის ბიუროს საფეგოს, გაჩხრიკეს იგი და თან მეოფი ერთი მეშა და დაატესალეს. ჭეკეზე დაიწყეს საარესელი კაბაკებში და პატრულებმა. საფეგური და დღეო გარშემორტყმული იყო ჯარით. მთავრობა შეეფეგა გაფიცვის ლიკვიდაციას.

რეკაქციის დაწყებასთან ერთად, ყველაზე მეტი სიშფოზოება შიგოზმელეებისაგან და კაზაკებისაგან მეშთოა რეკოლიუციონერ უბანს—ნაძალადევს მოელოდა. გადაწყვეტილი იყო ამ უბნის დაცვა. ღამით ნაძალადევში დადიოდა მეშთოა პატრულები. 18 დეკემბერს ღამით ერთ ასეთ პატრულს მიუეფდა შეტაკება მთავრობის ჯართან, რომელიც შეფეგებოდა კაზაკების, ეანდარმებისა და ცხენოსან ჯალაკაკებისაგან. მთავრობამ კარგად იცოდა რომ ნაძალადევში იყო ყოველგვარი იარაღის და ყუმბარების საწყობი, ამიტომ იერიშიც იქით მიაჭონდა, რათა ხელში ჩაეგდო ეს რეკოლიუციონერი ციტადელი.

18 დეკემბერს ნაძალადევზე თავდასხმა,—ტფილისს პოლიციმეისტრის მიერ ტუტერტორიალდნი მიწერილ სიიდუმლო ცნობაში—შემდეგნაირათაა აწერილი: „ეშეიდ უბნის ბოეკეულმა მაცოცა, რომ 18 დეკემბერს ღამის 3 საათზე ნაძალადევი სამხედრო ეფრონის განკარგულებით გარშემორტყმული იყო სამხედრო ძალებით. დადგეს ორი ზარბაზანი—ერთი ავჭალის ჭეშზე ბოდეს სასლის ახლო, მეორე გერმანელების მიწაზე შეკრიბეს ტანკი. როცა ქვეითა ჯარის ასეული შემოვიდა სასაგე ქუჩის მხრივ მათ შეეფეთა 11-12 თავდაცვის პირები, რომელთაც უკანონეს რომ შეჩერებულიყვნენ და ჩაეგბიერებათ იარაღი. მაგრ ერთმა თავდამსეელეთ-თაგანმა ისროოა რეკოლეეტიდან, რის შემდეგ ტეტ ყველა გაიქეა. ფთ ეკეთ დადგეეეა ჯარი. ბოქეკეულეს ეწინ დაეეხდათ კაზაკები, რომლებიც გარს შემოერტყნენ მათ და რომლებმაც ხეშტებთან და ხმლებით დახოიეს ისინი. ოოკალულები ალმოჩნდნენ: ბეორეი ელოეა, მიხა ალალე, ილიკო ნინიე, კოტეოოაშვილი, ივანე ხეეიაშვილი, ტუფა ლაბინაშვილი, ოეთოოაძე და გერმანე დეალი, დაჭრილნი ბაქმორნ ძაგანაეე.

აქ ჩამოთვლილ დახოილთა რიცხეს აკლია, პეტრე ცინლაძე, ეასო თეკოშვილი, გრიგოლ ჯაში. დაჭრილები იყვენ—დეალი, ძაგანიძე და ქამო.

მეორე დღეს ხალხს საშფალეა ჰქონდა დაოიალეები ენახა. მათ თვალწინ საშფალეა სურათი წარმოდგა მხეკეონი მოქმედებისა. ყველა შერიმსეიები გაიშეშეალა. საკირო იყო ძასეთნი გაკეფა. ეს ეასეენი ტტერორისტეული საშფალეანი იენა მიეკემელი.

ასე, 22 დეკემბერს, სალდათის ბაზარზე სომხის სეეიანოის შეორიდან კაზაკების რაზმს ესროლეს ორი ყუმბარა. დაიერა ს

ი კაზაკი და ერთიც ჯარისკაცი. მოყლულ იქნა ერთი ბავშვი და ორი ცხენი. ამ შეორმას მაშინვე შეეთარტეეს ალეა და თოფები და ბარბაზნები დაეშინეს. სასლს ცეცხლი გაეჩიდა და დაიწვა. მეორე დღეს საეიდეეე

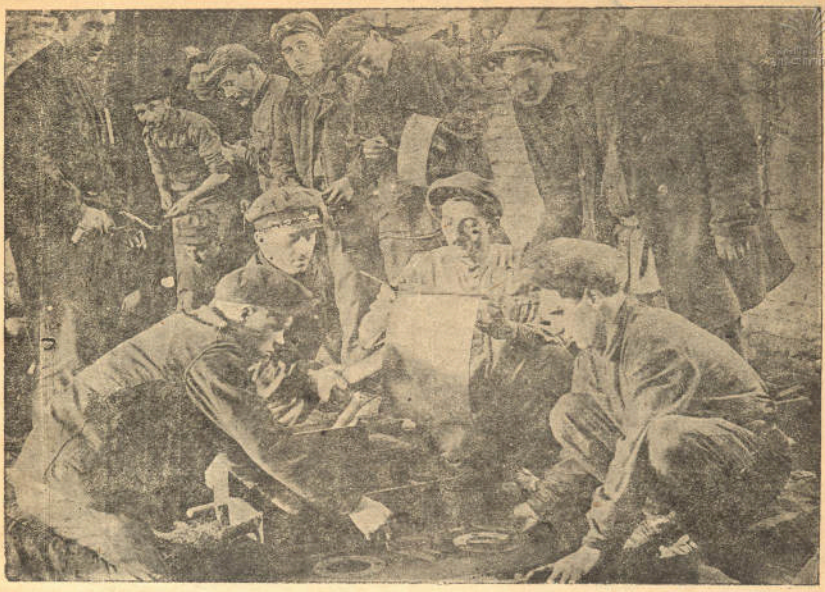

ᲙᲣᲚᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲔᲥᲐᲜᲘᲖᲣᲠ ᲥᲐᲠᲮᲜᲐᲨᲘ ᲑᲐᲜᲖᲠᲐᲮᲣᲚ ᲒᲔᲠᲑᲐᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲡ 25 ᲞᲠᲝᲪᲔᲜᲢᲘᲗ ᲓᲐ ᲪᲘᲮᲘ ᲒᲐᲛᲝᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲡ Ბ. Კ. Პ. (Ბ) Გ. Კ-Ს ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲙᲕᲔᲠᲚᲐᲓ

ᲗᲔᲒᲔᲠᲕᲚᲘᲡ ᲦᲐᲛᲔᲡ*)

ᲗᲣᲙᲣ ᲓᲦᲔᲐ, ᲗᲘᲗᲚᲘᲗᲘᲗ ᲒᲬᲣᲓᲠᲘᲐᲚᲐ, ᲨᲔᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘᲡᲐᲜ, ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔ.

ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ, ᲡᲐᲒᲐᲜᲖᲔᲑᲘᲗᲘᲗ, ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠᲘᲗ ᲨᲔᲛᲝᲠᲩᲣᲚᲘᲡᲐᲜ ᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲬᲧᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲛᲘᲓᲘᲓᲐ.—ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲙᲣᲗᲮᲔ ᲡᲐᲛᲔᲑᲘ ᲐᲠ ᲨᲔᲛᲣᲠᲩᲮᲝᲗ ᲘᲡ ᲣᲙᲣᲜᲝᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲔᲑᲘᲡ.

ᲐᲘ ᲣᲙᲣ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲬᲔᲠ ᲛᲝᲛᲣᲠᲩᲐᲡ ᲛᲘᲓᲐᲜᲣᲠᲘ. ᲠᲐᲜᲘᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲛᲘᲜᲨᲔᲡ. ᲠᲔᲛᲘᲣᲚᲘ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘᲐᲜ, ᲠᲐ ᲐᲛᲑᲝᲑᲘᲐ! ᲗᲣ ᲗᲣ ᲐᲛ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲐᲛᲑᲝᲑᲡ ᲣᲙᲣ ᲛᲝᲐᲚᲘᲜᲐ ᲐᲕᲐᲛᲓᲔ? ᲛᲐᲨ ᲠᲐᲗ ᲐᲮᲓᲔᲜᲔᲡ ᲐᲛᲔᲡᲘᲜ ᲮᲐᲚᲘᲜ, ᲠᲐᲛᲘᲜᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ.

ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲠᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲐᲚᲔ ᲙᲘᲚᲘᲗ. ᲬᲘᲜ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲜᲐᲜ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲐᲠ ᲠᲐᲚᲔᲚᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲐ... ᲛᲐᲒᲠᲐᲜ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗᲘᲐ ᲘᲛᲘᲡᲐ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔ... ᲛᲔᲠᲔ ᲐᲠᲐᲠ ᲛᲘᲡᲚᲝᲕᲐ.

ᲬᲘᲚᲘᲡ ᲪᲘᲗᲚᲘ ᲬᲕᲘᲛᲔᲑᲘᲡ ᲗᲘᲗᲔᲚᲘᲡ ᲐᲜᲗᲘᲡᲔᲚᲘᲡ, ᲮᲐᲚᲘᲜ ᲛᲘᲛᲘᲪᲔᲛᲐ:

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲠᲐ ᲓᲐᲓᲘᲗᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲠᲐ ᲐᲠᲘᲠ ᲣᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ?

— ᲡᲘᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ? ᲨᲔᲜᲘᲗᲕᲘᲗ ᲓᲐᲙᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲗ ᲠᲘᲗᲐᲛ ᲮᲐᲚᲐᲜᲘ, ᲨᲔᲚᲘᲗᲐᲜᲘ... ᲗᲘᲗᲘᲓᲘᲗ ᲓᲦᲔᲚᲘ ᲨᲔᲣ ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲡᲐᲛᲔᲚᲘ ᲒᲐᲠ ᲒᲐᲚᲔᲒᲘᲡᲐᲜᲘ.

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲐ ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲒᲐᲒᲕᲒᲔᲑᲘᲗᲘᲗ ᲠᲐ ᲛᲘᲗᲮᲠᲐ?

— ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ!.. ᲒᲘᲜᲐᲮᲐᲠ ᲨᲘᲠᲘᲚᲘ ᲮᲐᲠ.

— ᲕᲘᲜ ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ? ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ, ᲕᲘᲜ, ᲡᲐᲓ, ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡᲗᲐᲜ ᲣᲮᲚᲐᲠᲑᲐᲖᲘᲠᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ.

— ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ ᲯᲐᲜ ᲐᲠᲐ, ᲛᲐᲠᲯᲕᲚᲘᲡᲐ, ᲮᲔᲚᲘᲗ ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡ.

ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲓᲐᲛᲘᲪᲘᲜᲔᲓᲐ.

— ᲛᲐᲒᲐ, ᲓᲦᲔᲡ ᲪᲮᲘᲚᲘᲡ ᲥᲣᲗᲘᲡᲘᲜ ᲛᲘᲪᲔᲚᲘ ᲘᲧᲝ... ᲕᲘᲚᲐᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜ ᲓᲐᲓᲐᲒᲘᲡᲐᲜ. ᲐᲘ ᲛᲘᲚᲘ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲐᲠᲜᲘᲡᲔᲑᲘ! ᲕᲣᲯᲘᲠᲔᲑᲘ ᲮᲐᲠ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ. ᲐᲮᲘᲗ-ᲐᲮᲘᲗᲘᲗ ᲛᲘᲪᲮᲔᲕᲘᲐᲜ, ᲨᲔᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘᲡᲐᲜ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ? ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ?...ᲐᲮ ᲛᲘ ᲠᲐᲛᲔ ᲐᲠᲘᲠ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘ?

ᲨᲔᲩᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲘᲜᲘᲡ ᲡᲘᲚᲘᲠᲘᲡᲐᲜᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲘᲗ ᲐᲛ ᲣᲮᲝᲠᲐᲨᲘ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ. ᲓᲔᲠᲔᲤᲔᲜᲡᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲒᲔᲪᲘ ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲒᲐᲒᲘᲒᲘᲜᲐᲓᲐ ᲒᲠᲔᲩᲘ ᲛᲘᲪᲔᲛᲐᲓ.

ᲓᲐᲒᲔᲪᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲪ-ᲚᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲗᲔᲠᲘ ᲔᲠᲗᲘᲠᲘ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ.

ᲐᲘ ᲓᲦᲔᲡᲐᲪ ᲐᲥᲔᲗ ᲡᲐᲛᲬᲣᲮᲠᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲔᲠᲗᲘᲠᲘ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪᲐ ᲨᲔᲨᲘᲜᲘ ᲛᲘᲣᲪᲘᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲐᲒᲘᲡ ᲧᲝᲠᲪᲘᲡ ᲪᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ.

ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲠᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲐᲚᲔ ᲙᲘᲚᲘᲗ. ᲠᲐᲛᲔᲚᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲐᲠ ᲠᲐᲚᲔᲚᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗᲘᲐ ᲘᲛᲘᲡᲐ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔ... ᲛᲔᲠᲔ ᲐᲠᲐᲠ ᲛᲘᲡᲚᲝᲕᲐ.

ᲬᲘᲚᲘᲡ ᲪᲘᲗᲚᲘ ᲬᲕᲘᲛᲔᲑᲘᲡ ᲗᲘᲗᲔᲚᲘᲡ ᲐᲜᲗᲘᲡᲔᲚᲘᲡ, ᲮᲐᲚᲘᲜ ᲛᲘᲛᲘᲪᲔᲛᲐ:

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲠᲐ ᲓᲐᲓᲘᲗᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲠᲐ ᲐᲠᲘᲠ ᲣᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ?

— ᲡᲘᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ?—ᲧᲣᲯᲔᲠ ᲔᲣᲜᲘᲗᲘᲡ.

— ᲨᲔᲜᲘᲗᲕᲘᲗ ᲓᲐᲙᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲗ ᲠᲘᲗᲐᲛ ᲮᲐᲚᲐᲜᲘ, ᲨᲔᲚᲘᲗᲐᲜᲘ... ᲗᲘᲗᲘᲓᲘᲗ ᲓᲦᲔᲚᲘ ᲨᲔᲣ ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲡᲐᲛᲔᲚᲘ ᲒᲐᲠ ᲒᲐᲚᲔᲒᲘᲡᲐᲜᲘ.

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲐ ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲒᲐᲒᲕᲒᲔᲑᲘᲗᲘᲗ ᲠᲐ ᲛᲘᲗᲮᲠᲐ?

— ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ!.. ᲒᲘᲜᲐᲮᲐᲠ ᲨᲘᲠᲘᲚᲘ ᲮᲐᲠ.

— ᲕᲘᲜ ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ? ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ, ᲕᲘᲜ, ᲡᲐᲓ, ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡᲗᲐᲜ ᲣᲮᲚᲐᲠᲑᲐᲖᲘᲠᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ.

— ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ ᲯᲐᲜ ᲐᲠᲐ, ᲛᲐᲠᲯᲕᲚᲘᲡᲐ, ᲮᲔᲚᲘᲗ ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡ.

ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲓᲐᲛᲘᲪᲘᲜᲔᲓᲐ.

— ᲛᲐᲒᲐ, ᲓᲦᲔᲡ ᲪᲮᲘᲚᲘᲡ ᲥᲣᲗᲘᲡᲘᲜ ᲛᲘᲪᲔᲚᲘ ᲘᲧᲝ... ᲕᲘᲚᲐᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜ ᲓᲐᲓᲐᲒᲘᲡᲐᲜ. ᲐᲘ ᲛᲘᲚᲘ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔ ᲡᲐᲮᲐᲠᲜᲘᲡᲔᲑᲘ! ᲕᲣᲯᲘᲠᲔᲑᲘ ᲮᲐᲠ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ. ᲐᲮᲘᲗ-ᲐᲮᲘᲗᲘᲗ ᲛᲘᲪᲮᲔᲕᲘᲐᲜ, ᲨᲔᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘᲡᲐᲜ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ? ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ?...ᲐᲮ ᲛᲘ ᲠᲐᲛᲔ ᲐᲠᲘᲠ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘ?

ᲨᲔᲩᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲘᲜᲘᲡ ᲡᲘᲚᲘᲠᲘᲡᲐᲜᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲘᲗ ᲐᲛ ᲣᲮᲝᲠᲐᲨᲘ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ. ᲓᲔᲠᲔᲤᲔᲜᲡᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲒᲔᲪᲘ ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲒᲐᲒᲘᲒᲘᲜᲐᲓᲐ ᲒᲠᲔᲩᲘ ᲛᲘᲪᲔᲛᲐᲓ.

ᲓᲐᲒᲔᲪᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲪ-ᲚᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲗᲔᲠᲘ ᲔᲠᲗᲘᲠᲘ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪᲐ ᲨᲔᲨᲘᲜᲘ ᲛᲘᲣᲪᲘᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲐᲒᲘᲡ ᲧᲝᲠᲪᲘᲡ ᲪᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ.

ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲡᲐᲓ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ, ᲡᲐᲓ ᲝᲠᲮᲐᲜᲐᲡᲘᲡ ᲣᲪᲮᲝᲠᲘᲡᲐᲜ! ᲠᲐ ᲛᲬᲐᲠᲘᲡᲐᲜ ᲛᲘᲗ ᲛᲝᲠᲩᲘᲡᲐᲜ...

ᲠᲝᲚᲝᲠᲘᲓ ᲓᲦᲔᲡᲐᲪ ᲒᲐᲒᲘᲒᲘᲜᲐᲓᲐ, ᲠᲝᲛᲔ ᲐᲛ ᲝᲠᲘ ᲓᲦᲔᲡ

***

ᲗᲣᲠᲛᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲐᲠ ᲞᲐᲢᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲘ ᲔᲓᲒᲐᲠᲘᲚᲐᲠ, ᲔᲓᲒᲐᲠᲘᲗ ᲛᲘᲒᲔᲑᲣᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘᲡ ᲮᲔᲚᲘᲗᲐᲜᲐᲬᲔᲠᲘᲚᲘᲡᲐᲜ ᲛᲘᲜᲐᲠᲬᲔᲚᲘᲡᲐᲜ.

ᲝᲠᲘ ᲓᲦᲔ ᲔᲓᲒᲐᲠᲘᲗ ᲗᲘᲗᲔᲚᲘᲗ ᲛᲘᲒᲔᲑᲣᲚᲘᲡᲐᲜ ᲓᲐ ᲠᲘᲒᲐᲠᲘᲗᲘᲗ ᲛᲘᲓᲐᲠᲐᲯᲘᲠᲘᲡᲐᲜ ᲛᲘᲓᲘᲓᲐᲜᲓᲘᲡ, ᲠᲝᲛ ᲐᲠᲘᲡᲐᲜ ᲒᲐᲒᲐᲛᲝᲠᲯᲕᲔᲑᲣᲚᲘᲧᲐᲜ.

ᲐᲘ ᲠᲐᲢᲛᲔ ᲐᲠᲘᲡᲐᲜ ᲛᲘᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲘᲗ ᲗᲣ ᲙᲘ ᲡᲣᲚ ᲪᲮᲘᲚᲘ. ᲛᲔᲠᲔᲜᲘᲐ. ᲡᲣᲚᲔᲚᲘᲡ ᲩᲘᲗᲘ ᲗᲘᲗᲘ, ᲐᲮᲘᲗ ᲓᲐ ᲬᲘᲗᲔᲚᲘ ᲜᲘᲨᲜᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲓᲘᲓᲐᲜᲓᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡ.

ᲠᲘᲒᲘ, ᲑᲝᲚᲨᲘᲠ ᲐᲠᲢᲘᲚᲔᲠᲘᲡᲒᲐᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲣᲙᲕᲔ ᲓᲐᲪᲚᲘᲚᲘ ᲤᲠᲘᲜᲒᲘᲚᲘ. ᲮᲐᲚᲚᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲐᲯᲐᲠᲘ.

ᲠᲐ ᲔᲛᲣᲥᲐᲓᲐ ᲛᲘᲜᲓᲐ ᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲚᲘ, ᲡᲐᲒᲐᲜᲖᲔᲑᲘᲡ, ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠᲘ!

ᲗᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲒᲐᲜᲖᲔᲑᲘᲡ ᲠᲐᲨᲘᲡ ᲣᲤᲠᲝᲡᲐᲓ ᲔᲛᲐᲠᲗᲐ. ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠᲘ ᲙᲘ ᲘᲡᲘᲜᲘ ᲛᲘᲡᲐᲚᲘ ᲧᲕᲔᲚᲐᲡᲐᲙᲔᲜ. ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐᲜᲓᲜᲔᲑᲘᲗ ᲡᲐᲑᲚᲔᲗᲐᲜᲘᲡᲐᲙᲔᲜ. ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲘᲓᲘᲓᲐᲜᲓᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐᲜᲓᲜᲔᲑᲘᲗ ᲡᲐᲑᲚᲔᲗᲐᲜᲘᲡᲐᲙᲔᲜ.

ᲐᲘ ᲓᲦᲔᲡᲐᲪ ᲐᲥᲔᲗ ᲡᲐᲛᲬᲣᲮᲠᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲔᲠᲗᲘᲠᲘ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪᲐ ᲨᲔᲨᲘᲜᲘ ᲛᲘᲣᲪᲘᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲐᲒᲘᲡ ᲧᲝᲠᲪᲘᲡ ᲪᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ.

ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲠᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡ ᲛᲐᲚᲔ ᲙᲘᲚᲘᲗ. ᲠᲐᲛᲔᲚᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲐᲠ ᲠᲐᲚᲔᲚᲘᲗᲘᲡ ᲛᲘᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲗᲘᲐ ᲘᲛᲘᲡᲐ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲝᲜᲔᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲙᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔ... ᲛᲔᲠᲔ ᲐᲠᲐᲠ ᲛᲘᲡᲚᲝᲕᲐ.

ᲬᲘᲚᲘᲡ ᲪᲘᲗᲚᲘ ᲬᲕᲘᲛᲔᲑᲘᲡ ᲗᲘᲗᲔᲚᲘᲡ ᲐᲜᲗᲘᲡᲔᲚᲘᲡ, ᲮᲐᲚᲘᲜ ᲛᲘᲛᲘᲪᲔᲛᲐ:

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲠᲐ ᲓᲐᲓᲘᲗᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲠᲐ ᲐᲠᲘᲠ ᲣᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ?

— ᲡᲘᲚᲘᲡᲛᲔᲚᲘ? ᲨᲔᲜᲘᲗᲕᲘᲗ ᲓᲐᲙᲘᲠᲕᲔᲑᲘᲗ ᲠᲘᲗᲐᲛ ᲮᲐᲚᲐᲜᲘ, ᲨᲔᲚᲘᲗᲐᲜᲘ... ᲗᲘᲗᲘᲓᲘᲗ ᲓᲦᲔᲚᲘ ᲨᲔᲣ ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲡᲐᲛᲔᲚᲘ ᲒᲐᲠ ᲒᲐᲚᲔᲒᲘᲡᲐᲜᲘ.

— ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲐ ᲠᲐᲜᲘᲐ ᲡᲐᲛᲨᲕᲘᲚᲘ, ᲒᲐᲒᲕᲒᲔᲑᲘᲗᲘᲗ ᲠᲐ ᲛᲘᲗᲮᲠᲐ?

— ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ!.. ᲒᲘᲜᲐᲮᲐᲠ ᲨᲘᲠᲘᲚᲘ ᲮᲐᲠ.

— ᲕᲘᲜ ᲛᲘᲐᲚᲔᲚᲘ, ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ? ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ, ᲕᲘᲜ, ᲡᲐᲓ, ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡᲗᲐᲜ ᲣᲮᲚᲐᲠᲑᲐᲖᲘᲠᲘᲡ ᲗᲘᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ.

— ᲡᲐᲜᲓᲠᲝ ᲯᲐᲜ ᲐᲠᲐ, ᲛᲐᲠᲯᲕᲚᲘᲡᲐ, ᲮᲔᲚᲘᲗ ᲛᲘᲛᲘᲪᲘᲐᲡ.

ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲓᲐᲛᲘᲪᲘᲜᲔᲓᲐ.

— ᲛᲐᲒᲐ, ᲓᲦᲔᲡ ᲪᲮᲘᲚᲘᲡ ᲥᲣᲗᲘᲡᲘᲜ ᲛᲘᲪᲔᲚᲘ ᲘᲧᲝ... ᲕᲘᲚᲐᲠᲘᲡᲐᲜ, ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜ ᲓᲐᲓᲐᲒᲘᲡᲐᲜ. ᲐᲘ ᲛᲘᲚᲘ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔ ᲡᲐᲮᲐᲠᲜᲘᲡᲔᲑᲘ! ᲕᲣᲯᲘᲠᲔᲑᲘ ᲮᲐᲠ ᲗᲘᲗᲘᲗᲘᲗ ᲓᲦᲔᲡ. ᲐᲮᲘᲗ-ᲐᲮᲘᲗᲘᲗ ᲛᲘᲪᲮᲔᲕᲘᲐᲜ, ᲨᲔᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘᲡᲐᲜ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ? ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲐ ᲔᲜᲐ, ᲗᲘᲗᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲮᲛᲘᲗ ᲓᲐᲠᲩᲘᲡᲐᲜ?...ᲐᲮ ᲛᲘ ᲠᲐᲛᲔ ᲐᲠᲘᲠ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘ?

ᲨᲔᲩᲣᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘᲡᲐᲜ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘ ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲘᲜᲘᲡ ᲡᲘᲚᲘᲠᲘᲡᲐᲜᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲘᲗ ᲐᲛ ᲣᲮᲝᲠᲐᲨᲘ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ. ᲓᲔᲠᲔᲤᲔᲜᲡᲘᲗᲘᲡ ᲒᲐᲒᲔᲪᲘ ᲨᲔᲣᲠᲩᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲒᲐᲒᲘᲒᲘᲜᲐᲓᲐ ᲒᲠᲔᲩᲘ ᲛᲘᲪᲔᲛᲐᲓ.

ᲓᲐᲒᲔᲪᲘᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲪ-ᲚᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲗᲔᲠᲘ ᲔᲠᲗᲘᲠᲘ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪᲐ ᲨᲔᲨᲘᲜᲘ ᲛᲘᲣᲪᲘᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐᲜ ᲓᲐᲠᲩᲐ ᲛᲐᲒᲘᲡ ᲧᲝᲠᲪᲘᲡ ᲪᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲓᲐ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲐᲛᲑᲝᲜᲐᲜᲘᲡ ᲮᲐᲠ ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲛᲘᲣᲪᲕᲘᲚᲔᲚᲘ ᲓᲐᲠᲩᲐ.

ᲨᲔᲠᲜᲘᲡ ᲡᲐᲓ ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲘᲡ, ᲡᲐᲓ ᲝᲠᲮᲐᲜᲐᲡᲘᲡ ᲣᲪᲮᲝᲠᲘᲡᲐᲜ! ᲠᲐ ᲛᲬᲐᲠᲘᲡᲐᲜ ᲛᲘᲗ ᲛᲝᲠᲩᲘᲡᲐᲜ...

ᲠᲝᲚᲝᲠᲘᲓ ᲓᲦᲔᲡᲐᲪ ᲒᲐᲒᲘᲒᲘᲜᲐᲓᲐ, ᲠᲝᲛᲔ ᲐᲛ

რეფოლეტური მზით მაქვს, ნაბიჯს ეფერება, სიარული სარბილად იკეცება და რაც ძალი და ღონე მაქვს, მეშველს ეურჩების შეფალ კარს.

— დიდნი, დიდნი, ჩქარა გამიხსენ კარი! დიდნიე, მოხეიცი დიასახლისიკა ანგალოი მეფეკიან დერეფანში.

— ნუ გეშინიან, რა გამბრეშეთ,—ეამბნეკეს ბაფ, მაგრამ ვე თვითონ მეშინიან და ჩენი ოთახის კარითან ვეფეკეკარ გაეჭიდეფეფილი.

— სიხმელი ადარ ეტეფინა დიდნიე?

— არა, ბატონო სტეფენტონ!

— ფანდარეს ფიოდეი ადაარეთ?

— დიახ ადაფფარეთ! სანდარუზე კიდეე არაფეკონი ისმის ბატონიო?

— ეკ, სანდარუზე არა, არა... არაფეკონი ეიეი...

ოთახისაკენ ძლივს ვეფეკ ნაბიჯსა.

— დიდნი ვიდფე დადიანებეფეი. შენეკი, დიასახლისიკე ჩენს ოთახში შეშიდფინი. ეეედეთ ეარ, ძალიან ეეეეფეთ!

ჩენს სუფეფილს ასოლეფენენ. ოთახში ს

პროლეტარული მწერლობის

ახალი კადრები

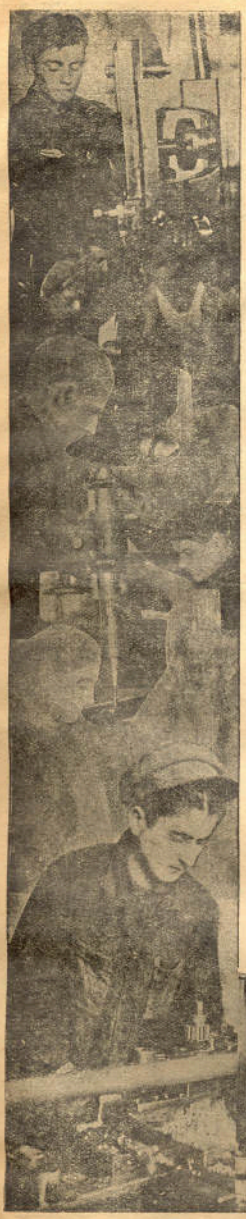

გამწვავებული კლასური ბრძოლა, რომელსაც ადგილი აქვს ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტურ შეტევასა და კაპიტალისტების ანტიფაშისტურთან დაცალირებით, წარმოლია ორგანიზაციების წინ სვამს მთელ რიგ ფუძიდან ამოცანებს. ჯერ კიდევ ჩვენს მეშვიდეში მოუხდენელ ძალითად გაიგიდეტესოვეთ.

ჩვენი ლიტერატურა და ენერგია პროლეტარიატი ფრენოლია ჯერ კიდევ საკმაოდ ჩამორჩენილია დღეგანდელ რეალისტიკის პერიოდის მეშვიდის ტემპებს: რომ დეფეკტიდან ჩვენს ლიტ-ორგანიზაციებს მეშვიდის ეფექტ დღეგანდელ მხატვრულ ლიტერატურის გაფიქრებდეთ მოწინავე მეშვიდეტრალის თვალთან; დაკინაცეთ საკმაო ჩამორჩენილია დღეგანდელ რეალისტიკურ-ხელოვნურ ფილოგრაფიაც.

სოციალისტური მეფრნეობის კანონიერების თითოეული ახალი ფაზა, ფეიერს ახალ და ახალ ამოცანებს. კულტურული მშენებლობის მეშვიდეა წინაშე. წარმოებულ საფეურნეო გადატრიალების პროცესი იმოდენად ფანტიფიოსული ერის ჩვენს ქეყანაში, რომ მასთან შეფუტება და მისი შესწავლა ადვილ საქმეს არ წარმოადგენს. ამიტომ, რომ არ ჩამოვრჩეთ ფეიერეფილია მაგარი ნებისყოფა, ენერგია, თავდადებულობა და რაც მთავარია, ტალეზაზაში და დიადი სოციალისტური ფარსტეტებთან განსაკუთებაში ოფენა. პროლეტარიატის გმირული თავდადებული ბრძოლა 5 წლიდან 4 წელში შესრულებისათვის ეძლევა ახალ სამეფალითო შრომის ფორმებს და მასთან ახალ დამოკიდებულებას ნიმფეშეს. საკაბშირო კომპარტიის ხელმძღვანელობით პროლეტარიატის სოტალეოსი ნაწილ, მეშვ-დამკვრელებს, ეაფფორეფილია ალრობი მიაქვთ მეფრნეობის ეფრო ადგილებსა და ეარიეფებზეფ, რომლებსაც თავ-ის სამეფალოთ ქეყეო თან ეაიფეოლეს მეშვთა ალილ, ჩამორჩენილი ფენები.

პროლეტალტერატურის ფლეგანდელი მდგომარეობა არ შეფეფარდება რეალისტურ-ეტიფულ პერიოდის მოთხოვნილებებს. მისი ენერგია ეაფ საკმაოდ მეორეხეტიფოვანია და მთ ნაწარმოებებში კი სოციალისტური მშენებლობის პროცესების ნაფეფელ და გაერთიანებულ გამოხატვის. სეტყი ადგილი ეაფეფი.

საჭიროა საკმაოდ და გაეკეთელი ზომები ამ მდგომარეობის გამოსაწორებლად. საჭიროა დაუფლეფეფი შრომა თავისი კლასის რეალიეეეკეფოფო-შემოქმედებითი გამოცდილების და ფიალეკტიკური მატარალიზმის, მოფფელეფფეფი შეფარეფეფეფი ახალი მეშვთა კადრების შეორეეა ალმოფფალითვის.

ფრენეფოფოფეფ სოც-მშენებლობის და მეფრნეობის ყველა ფორმებზე ახალ გარდამავალ და გარდატეხის ძირითად ბაზის წარმოადგენს ორგანიზაციალეფად დარეფმეფილი მეშვთა კლასი. ჩვენი ენერგიების **მთავარი ფეკეფრა ეარის დამკვრელი მეშვი,** რომელიც ინტეზიურ-ფეფ გამაქვალელი ენის შრომის კომუნისტური ფორმებს, ამიტომ ლიტერატურაშიც ამ ენა ფეფეფ დიალეფეფ სათანადო ადგილი, რომლისაც ენა ხეფიფოდეს გაფრრეფა. გამოსული ზემოსხეფეფეფილიდან ეფეფალეფ პროლეტ-ენერგიალეფ პროლეტალეფ ალეფალეფ ეარიეფ ეარეფ ეარეფ ეარ

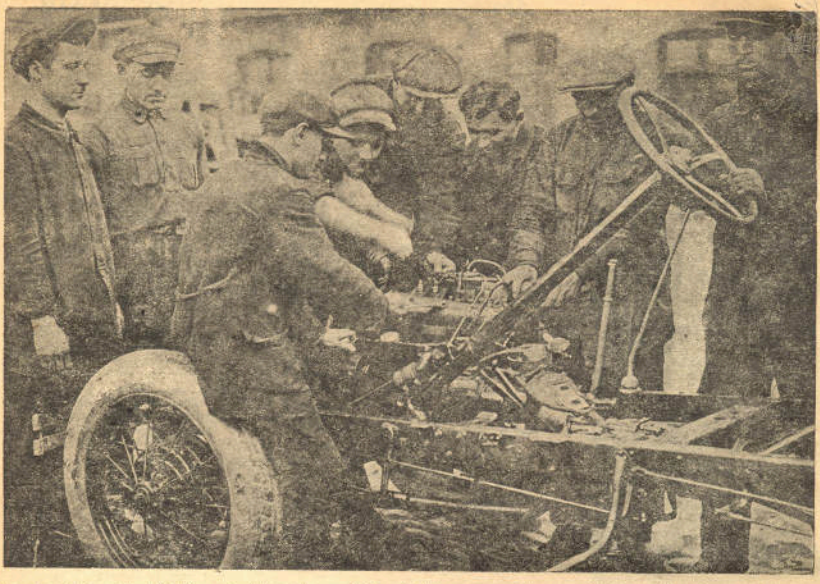

სტალინის სახელობის ქარხანაში ავტო-სახელოსანი ცეხებში სამრეწველო გეგმის გადაჭარბებს 20 პროცენტით. სურათიდან — დამკვრელი ბრიგადა

სამაძი, რაღაც ფულზე ვერ გამოვიყენებია მასის აღრიცხის მეთოდი ეროვნული და კონკრეტული მასალები მიგალიეთები.

მხოლოდ მარქსიზმ-ლენინური მსოფლეველის და შემოწმებულია მეთოდით შეიარაღებულ მეცნიერს შეუძლია, დღეისათვის ეროვნის პროლეტარული რეალიზაციის სოციალისტურად მამოძრავებულ ბელოლია წინააღმდეგობების კარგეიანენსხვიეება და ჩვენი ისტორიული ეპოქის მასიერი მხატვრული სახეების გამოძებნასასხვა.

ეროვნულად ენდა ჩატარებული იქნას ენინანურ გამომშვებელ კვეთით მსგავლ წარმოება დაწესებულებებში და მსგავლ საწარმო ცენტრებში ფართო მოსმენებები მოწმე დამკვრელების ბანვეცის შესახებ, რასთვის დაკვრითი წესით მიმღებიზაციაშრილ ენდა იქნეს ფრაზალია ძალები.

ადგილებზე საპარიოების მიხედვით რაიპროფსაბჭოსთან ენდა დაარსდეს ინფორმაციული საბიაონო შტაბები, რაფორეა ქალაქი ცალკე ინდუსტრიალური კავშირები ამ მუშაობის ატარებენ შტაბებთან შეთანხმებით, ყოველ თიკიანი ნეფაფოფლიანი ბრიგადაზე და ფუნვენ სათანადო ხელმძღვანელობას.

ალბანიშვილი ის რომ მოკალის ეფექტებმა მიეწეოდ თითბრის შემდეგ, წინადადება მაკეა ქვედა სარაიონო ორგანს და ეუფრედენს. ამ ამოცანის შესრულების საქმეში, რომ ჰარტ. და კომეფაშრის, ეუფრედენ მიეღოთ თავის, თავზე ლიტაფლიბოების მოწოდება, ბრიგადებისათვის და სარაიონო შტაბებისადმი დახმარება. ალბანშვილია ის, ამ ეფექტ. ეფექტ. ეფექტ.

ჩვენი ფოტო-ქრონიკა

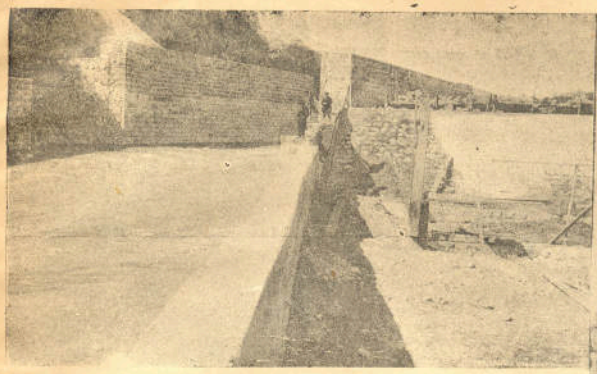

30 ნოემბერს გაიხსნა სარდარაბადის არხი სიგრძით 67 კილომეტრი.. რწყავს 25 ათას ჰექტარს საბჭოთა მიწას. მისი მშენებლობა, დაჯდა 6 მილიონი მანეთი

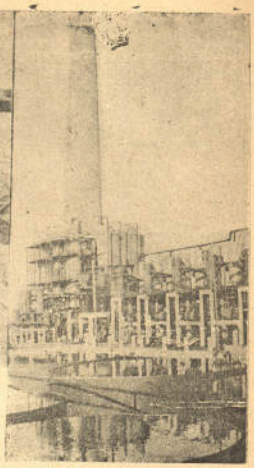

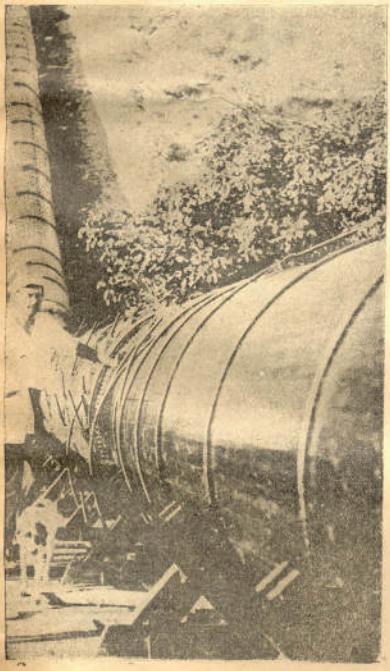

ზარანაბადის მიდრო . ელექტრო სადგურზე საბჭოთა კავშირში პირველად იხმარეს ხისგან გაკეთებული მილები სიგრძით 900 მეტრი

ბათუმი. „ოქტომბრის რევოლიუციის" ხსოვნობის ნიშნად გადაჭარბული ახალი უდიდესი ქარხანა

დამცველი მეშვები

წითელი ქარავანი წითელ წყაროზე(ახალი)

ბორჯომის სანერგე ქარხნისთვის მასალის მიწოდება

773

საგზეთო გამოცემლობათა სტამბა „კოლექტივი“, ქუთაისი ქ. № 68. შეკვ. № 83. შეკვ. № 19. ტირ. 6.500